

SALUTACIÓ A L'ARXIDIÒCESI DE VALÈNCIA

Benvolguts germans:

Vull, en primer lloc, manifestar la meua més sincera gratitud al Sant Pare pel gest de confiança cap a la meua persona que suposa haver-me nomenat arquebisbe de València. Al llarg de la meua vida sacerdotal i episcopal sempre he actuat mogut per la convicció que servim autènticament a l'Església si acceptem amb disponibilitat i esperit d'obediència la missió a la qual som enviats sense haver-la buscat. Mogut per esta convicció he acceptat amb goig este encàrrec, conscient de les meues limitacions per les quals ja ara vos demane perdó.

Ser arquebisbe de l'Arxidiòcesi en la qual vaig nàixer a la fe, en el seminari de la qual em vaig formar, a la que abans de ser bisbe de Tortosa vaig servir amb alegria durant 22 anys com a sacerdot i 8 i mig com a bisbe auxiliar, i a la que estime de cor, és una responsabilitat que mai haguera imaginat. Mai podré retornar-li tot el que he rebut d'ella. Quan major és l'encàrrec, més xicotet i necessitat de l'oració de l'Església em sent. Per això, vos demane que pregueu per mi, perquè en la meua vida i en el meu ministeri siga fidel a la missió que se m'ha confiat. Que des d'este moment tinguem tots el desig de fer de l'església una autèntica família. Ens uneixen la fe i l'amor a Crist i a l'Església que tots compartim. Si estos són autèntics, les diferències legítimes que pugua haver-hi entre nosaltres no es convertiran en divisions, el nostre testimoniatge serà creïble i il·luminador per al món y anunciarem a tots l'Evangelí amb alegria.

Desitge saludar-vos a tots: al Sr. Cardenal Antonio Cañizares que, amb una dedicació admirable, ha servit i s'ha entregat per la nostra arxidiòcesi durant estos últims huit anys. La senzillesa de la seua persona i de la seua vida, i la seua donació total ens han edificat a tots. Una salutació fraternal als Srs. bisbes auxiliars: amb vosaltres compartisc la mateixa preocupació per l'Església i el desig de treballar per la nostra arxidiòcesi; als sacerdots, als religiosos, religioses i persones consagrades al Senyor, als diaques i seminaristes, a les famílies, als ancians, als joves i als xiquets. No oblidem que tots estem cridats a participar en la construcció del Temple de Déu amb el testimoniatge de la nostra vida santa. D'una manera especial vull recordar a tots aquells que estan passant moments difícils per malaltia, falta de treball, soledat; també als que havent nascut en altres països heu vingut a les nostres terres buscant una vida més digna o, simplement per a salvar la vostra i la de les vostres famílies. Una salutació respectuosa a les autoritats. En la seua missió pròpia l'Església vol ser servidora de tots. Des del moment que em

van notificar el nomenament, no cesse de recordar-vos en la presència del Senyor esperant tindre l'ocasió d'estar entre vosaltres. En molts casos ho viurem com un retrobament; en altres ens haurem de conèixer.

En la segona carta als Corintis, sant Pau recorda a aquells cristians que ha viscut el seu ministeri apostòlic entre ells "amb amor no fingit i amb la veritat" (2Cor 6, 6-7). Són estes paraules les que inspiren el meu lema episcopal i la vivència del meu ministeri, primer com a bisbe auxiliar de València i durant estos últims nou anys i uns mesos en la per a mi tan estimada diòcesi de Tortosa. Amb este esperit torne a València. Demaneu al Senyor per mi, perquè sàpia cuidar esta porció del poble de Déu que se m'ha confiat amb "amor no fingit": no per obligació, sinó de bona gana, és a dir, amb alegria cristiana; no amb afany de lucre, sinó generosament, es a dir, buscant sempre els interessos de Crist i no els meus; no despòticament, com si fora jo l'amo del ramat, sinó amb el desig que el meu ministeri faça present a Crist, únic pastor i model del ramat (Cf 1Pe 5, 2-3). Vull oferir-vos la Paraula d'Aquell que és la Veritat: la paraula de l'Evangeli que ens dona la Vida, que neteja el nostre cor, que ens permet romandre en Déu i que possibilita que Ell romanga en nosaltres. M'agradaria que en les meues paraules ressona sempre la paraula de l'Evangeli i de la fe de l'Església. Això és el que vull oferir-vos.

La nostra Arxidiòcesi de València és rica en història, en cultura i en tradicions que han nascut de la fe i encara hui ajuden a que esta es mantinga viva entre nosaltres. Però sobretot és rica perquè Déu ens ha regalat el do de la santedat: des dels inicis de la presència del cristianisme en les nostres terres, marcats pel martiri del diaca Vicent, fins a l'actualitat, Déu ens ha concedit abundants sants que han nascut en les nostres terres o han viscut entre nosaltres. La santedat, que és el que embelleix la Casa de Déu, ha estat present al llarg de la nostra història: predicadors de l'Evangeli com sant Vicent Ferrer; missioners que van deixar les nostres terres per a anunciar l'Evangeli en països llunyans on van patir el martiri; pastors sants que han regit la nostra Església, com sant Tomàs de Villanueva, la festa del qual celebrem hui, i sant Joan de Ribera; fundadores de congregacions que han fet un gran bé a moltes persones necessitades; religiosos i religioses que han viscut amb radicalitat i senzillesa la pobresa evangèlica; sacerdots, religiosos, religioses i fidels laics que van donar testimoniatge del seu amor al Senyor acceptant el sofriment per la veritat i preferint perdre la vida abans que perdre la fe. Esta és la gran riquesa de la nostra Església. Des d'este moment demane que ells intercedisquen per mi, perquè mai oblide que el meu camí de santedat m'exigeix viure el ministeri des de la caritat pastoral.

Des d'este moment em pose baix la protecció de la Mare de Déu, que és invocada en les nostres terres amb nombroses advocacions, però de manera especial amb l'entranyable títol de Mare de Déu dels Desemparats.

Estem celebrant l'any jubilar pel centenari de la coronació canònica de la Sagrada Imatge que, des de l'altar de la seua Real Basílica, atrau les mirades i els cors de tots els valencians i valencianes. En estos moments vull posar-me a les seues mans i demanar-li que m'ajude a viure amb una fidelitat semblant a la seua; que en cap moment aparega en la meua vida el descoratjament en el meu desig de servir i donar la vida per vosaltres. Que ella m'ajude perquè en el fidel exercici del meu ministeri episcopal siga digne d'aconseguir el premi al qual Déu em crida en Crist Jesús i arribar, juntament amb tots vosaltres, al Regne de Déu.

Rebeu la meua salutació i la meua benedicció.

+ Enrique Benavent Vidal

Bisbe de Tortosa

Arquebisbe electe de València